

szakmai önéletrajz

2019-es barlangi kutatásvezetői tanfolyamra jelentkezéshez

Előzmények

1984-ben születtem Tatán, '88 óta Bp-en illetve vonzáskörzetében lakom, az ELTE Apáczai Csere János Gyakorlógimnáziumban érettségiztem.

2000-2001

Alapfokú tanfolyam Hegedűs András csoportjában, részvétel a Jávorkúti kutatásban egészen 2004-ig (leinformálás: Zentai Rudolf)

2001

Heti rendszerességgű részvétel a Bekey Imre Gábor BKC's munkájában a Pál-völgyi barlangban, különösen a Pál-Mátyás összekötésben, míg el nem zavartak. (leinformálás: Zentai Péter)

2001-2004

Rendszeres részvétel a Kab-hegyi kutatásokban, köztük elsősorban a Zsófiapusztai-víznyelő második és harmadik kibontásában, a barlang felfedezésében is, emellett a szentgáli Kő-lik mély rész felfedezésében. (leinformálás: Schafer István)

2002

Monte Cavallo, első alpesi túrám Szabó Lénárd vezetésével

MKBT Túravezetői tanfolyam kezdete (igazolványszám: V34/03)

2003:

Szent Özséb Barlangkutató Csoport megalakulásának kimondása (egyelőre nem bejegyzett szervezetként, csupán egy alapító okirattal),

Szent Özséb-barlang felfedezése -60 méter mélységig (leinformálható: Kocsis Ákos, Antók Gergely (Veszprémi Egyetemi BKE), Zentai Rudolf)

Első találkozás az Ariadne Egyesület tagjaival, együttműködés a Szent Özséb-barlang térképezésében (leinformálható: a nyilvántartásban is elérhető térképeken máig fel van tüntetve a nevem - elfelejtették letörölni)

Első és egyben utolsó balesetem, amikor a Szent Özséb-barlangban leereszkedtem a kötélről. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a barlangi baleset definíciója szerint (a csoport része vagy egésze nem képes a barlang önálló elhagyására) ez az esemény nem volt barlangi baleset. (Leinformálható: Nagy Szabolcs)

2004:

Részvétel a Leány-barlang "Hiénák-terme" felfedezésében, az első közös Ariadne-Szent Özséb feltárás (100m). (leinformálható: Benyák Attila; valamint a barlangnyilvántartásban a jelentésben Kovács Richárd írása):

Kiss Péter csatlakozása csoportunkhoz (leinformálható: Pataky Dénes)

2005:

Részvétel a Leány-barlang "Kiskóhíti-terem" felfedezésében, az első önálló sikerünk az Ariadne Egyesület felségterületén (100m) (leinformálható: Pataky Dénes)

A Szent Özséb-barlangban a hazai barlangkutatók történetének vélhetően legnagyobb omlasztása árán (kb. 60m³) a Csapolt-terem felfedezése (100m) (leinformálható: Pataky Dénes)

Rendszeres részvétel csapatilag az Ariadne Egyesület vezetésével zajló Ajándék-barlangi új bejáratok kihajtásában. (Nem leinformálható, csak az Ariadne tanúsíthatná)

2006

Először törölnék le a "barlang" levlistáról.

Első kísérlet a Szent Özséb Barlangkutató Egyesület hivatalos bírósági bejegyeztetésére

2007

Közös felfedezés (Kovács Richárddal kettesben) az Ajándék-barlangban: Kalcitlemezes folyosó (50m)

Kisebb felfedezések nagy munka árán a Szent Özséb-barlangban (Pünkösdi-terem és környéke)

Létrási-vizesbarlang Búvár-ág újrafeltárása Kiss Péterrel (500+ m), valamint a lányok (Anna és Laura) "elrablása" Sűrű Péterrel. (Leinformálható: Sűrű Péter)

A mindössze 13 méteres Vacska-barlang megtekintése Kovács Richárddal, a huzat észlelése, a közös kutatás kezdete. (Leinformálható: Kovács Richárd írása a Cholnoky-pályázatra beadott jelentésben)

Az első DINPI-megrendelésű barlanglezárások: Pilis-barlang és a Tüskés-barlang, (az Ariadne Egyesület neve alatt.) (Leinformálható: Kocsis Ákos) Utóbbi ajtó kapcsán az első konfliktus Szenthe Istvánnal.

2008

A Disznós-árki-barlang felfedezése nemkarsztos területen (70m összhosszúságú omladéklabirintus)

A **Szent Özséb-barlang** mély szintjének, a Pentenáriumi-szakasznak a felfedezése (-82 méterig, 200 m járat)

Az Ariadne Egyesülettel közösen a **Vacska-barlang** bejáratí szűkületeinek áttörése, és az első 2 kilométer felfedezése (-85 mélységig)

(Leinformálható: Közös Ariadne-SzentÖzséb, Cholnoky-pályázatra beadott jelentés, Kovács Richárd írása)

2008 -2012

Az Ariadne Egyesület és a Szent Özséb Csoport szoros szövetsége, ezalatt minden kutatásunk közösen történt. Még a Szent Özséb-barlang új kutatási engedélye is az Ariadne Egyesület nevére kerül.

A Vacska-barlang 13 méteresből 5,8 kilométeres lesz, létrejön a Vacska és a Legény összekötésével **Ariadne-barlangrendszer**, amely átlépi a 10 km-t, az **Ajándék** átlépi a 100 méter mélységet (Rémkőháti-terem), és a Csévi-szirtek összes járata 5 km-ről 15 km-re növekszik. (Leinformálható: Közös Ariadne-SzentÖzséb, Cholnoky-pályázatra beadott jelentések, Kovács Richárd írásai. Továbbá (2008 májustól) Szabó Fruzsina)

A barlang levlistára újra felkerülök, ezen időszak alatt elismert barlangkutatónak számítok.

2012

Az első Pilis Barlangjai Teljesítménytúra

A Mátyás-hegyi-barlang Hekus-kürtő stabilizálása saját ötlet alapján kikísérletezett könnyűbetonos fallal.

2013

Január 11-én a Don-kanyar áttörése a FiFa-ágban (+100 m), az utolsó közös Ariadne-SzentÖzséb leszállás. (Leinformálható: Domahidy Farkas)

MKBT kutatásvezetői tanfolyam, melyről kirúgtak. (Leinformálható: Dolgos Miklós)

Sisma-túra (Szabó Lénárd vezetésével). Utána Darics Dóra hozzám költözik, az Ariadne Egyesület pedig elhatározza a megsemmisítésünket.

Kijelentik, hogy nélkülük nem mehetünk a Csévi-szirt barlangjaiba, ugyanakkor a kommunikációból kizárnak. Zárakat cserélnek minden ajtóban, a Vacska-barlangnál pedig egy rejtett kamerával csapdát állítanak, majd amikor nem meglepő módon eltűnik az ajtó, feljelentést tesznek és a barlang listán lejáratozó kampányt indítanak hármónk ellen (Dóri, Farkas és én) mint természetrongáló bűnszervezet ellen. Később sem a rendőrségi eljárás során, sem pedig a természetvédelmi eljárás során nem tudják a barlang feltörését rámbizonyítani. (Leinformálható: az eljárás iratainak hivatalos másolatát meg tudom mutatni)

A professzionális karaktergyilkosság eredménye, hogy a barlangász közösség "A Fizikus az új Szenthe" jelszóval soha nem látott egységben határolódik el tőlünk. (Leinformálható: barlang levlista archívuma)

A Szent Özséb-barlangban tartott kutatók éjszakáján a Természetvédelmi Őrszolgálat ellenőrzése nyomán újabb eljárások indulnak ellenünk. (Engedély nélküli barlanglátogatás, védett területre behajtás miatt) (Leinformálható: Galamb István)

Kismogyorós-barlangban feltárás Sűrű Péter kutatásvezetőségével, 30 méternyi borzasztó szűk patakos ág felfedezése óriási munka árán, a végén sóderszifonnal. (Leinformálható: kutatási jelentés)

2014

Mivel nyilvánvalóvá válik, hogy a Csévi-szirtekre belátható időn nem jutunk vissza, végigbongésszük a környék kis barlangjait, hogy kutatásra érdemes helyeket találjunk.

Hadiúti-barlang és Meleg-lyuk felfedezése, 50m alatti nemkarsztos üregek erős huzattal. (Leinformálható: Juhász Imre)

Macska-barlang, és Dinó-rejtekek huzat észlelése. Nagy Sándor, a Macska-barlang kutatási engedélyével rendelkező Guru Egyesület elnöke a közös kutatást megtiltja. (Leinformálható: Hidasi Zsolt)

A Dinó-rejtekek kutatásának a kezdete Finta Gábor kutatásvezető neve alatt (Leinformálható: Finta Gábor)

Kiadjuk a Felfedezések a föld alatt - Magyarország új barlangjai c. könyvet. A Felfedező Napján nem szerepelhet, és a Szakmai Napokon sem engedélyezett a bemutatása. (Leinformálható: előbbi Egri Csaba; az utóbbiról pedig MKBT-pecsétes papírom van)

Újabb feljelentés ellenem, ezúttal a Szoplaki-ördöglyuk barlang zárjának a megrongálása kapcsán, amit nem én követtem el. (Leinformálható: Dolgos Miklós)

2015

Bölcső-hegyi-barlang mély szintjének feltárása, -33m mélység, Magyarország legmélyebb nemkarsztos barlangja, ókori leletek. Szenthe István volt a tippadó. (Leinformálható: Molnár Iván, Terebesi Csilla, valamint a youtube-csatornánk)

Dióspataki-víznyelő újrafeltárása (Bükk), 100 m poligon (Leinformálható: Ferenczy Gergely)

Kőszakállú-barlang felfedezése a Pilis oldalában, 20 m mélység, különleges szakállszerű gyökérsztalaktitok ("szakálltit") (Leinformálható: Darics Dóra; valamint a youtube-csatornánk)

A **Dinó-rejtekek** (azaz ettől kezdve Kiss Péter-barlang) Mindenszentek-terem felfedezése gigantikus munka árán. Az első komoly feltárásunk a szkizma óta. 100 méter poligon, 35 m mélység, kitörés a vízszintes kuszodából, jelentős tér, baritok, gipszkéreg. (Leinformálható: Egri Csaba, Molnár Iván, youtube csatornánk)

2016

Újévkor egyesületi Sisma-túra 4 fővel. (Leinformálható: Domahidy Farkas)

"Kincses Jutka emléktúra" fürdőruhával végig a Béke-barlangon. (Leinformálható: Domahidy Farkas, Molnár Iván, Terebesi Csilla, valamint a youtube csatornánk)

A Cserepes-barlang és a Jéggombás-barlang felfedezése a Zsivány-szikláknál. (15m és 29m mélység) (Leinformálható: Molnár Iván, Monostori Dániel)

A Hideg-lyuk feltárása a Zsivány-szikláknál (pár méter, inkább az azt övező legenda elosztatása miatt érdekes) (Leinformálható: kutatási jelentés, youtube csatornánk)

2017

Kutatási engedély a Naszályi-víznyelőbarlangra, annak korábbi gazdái, a Troglonauta Egyesület kérésére. (Leinformálható: Burst Marcell, Márványkövi Ádám)

A **Kiss Péter-barlang** mélyebb szakaszainak a feltárása 70 m mélységig, a poligon már 500+ méter. (Leinformálható: Molnár Iván, youtube, kutatási jelentés)

A **Szirén-barlang** új, legtágasabb, legszebb szakaszának felfedezése a tanfolyamon. 300 m poligon, inaktív patakos ág, a mélység 25 métert nő. (Leinformálható: Ferenczy Gergely, valamint a youtube csatornánkon "Denevér ág" néven)

A **Forradalmi-ág** feltárása a naszályi Idegrendszer-barlangban. 450m új rész, nagy köteles akna. Szenthe István mutatta még 2015-ben a helyszínt. (Leinformálható: Domahidy Farkas, Terebesi Csilla, youtube csatornánk)

Ebben az évben összesen 1 km új járatot fedeztünk fel, többet, mint az Ariadne, vagy mint bármelyik másik csoport ezidőben Magyarországon.

2018

Nagy és egyelőre eredménytelen erőlködés a Naszályon és a Bükkben. (Leinformálható: előbbi Terebesi Csilla, utóbbi Molnár Iván, Szűcs Botond, valamint a youtube csatornánk is.)

Összesen

1km önálló feltárás az Ariadne előtti korban (2003-2008 május)

10+ km közös feltárás az Ariadne-korszakban (2008 május - 2013 január)

1,5 - 2 km önálló feltárás az atomcsapás óta

Motivációs levél

Amikor 11 évesen elolvastam Jakucs László "Szerelmetes Barlangjaim" című könyvét, akkor tudtam, hogy én barlangkutató akarok lenni. Akkor még fogalmam sem volt arról, hogy ez pontosan hogyan néz ki, hogy ilyen képzés nincs az egyetemen, és ilyen állás nincsen meghirdetve. És arról sem, hogy a barlangász közösség nem olyan ártatlan mesevilág, mint ahogy azt Jakucs ábrázolta. De azt tudtam, hogy én is olyan felfedező szeretnék lenni, aki a barátaival minden akadályt legyőzve elviszi a fényt az érintetlen sötétségbe. És meg voltam róla győződve, hogy ez egy szép és nemes tevékenység.

A barlangász pályafutásom kezdete nem (sem) volt zökkenőmentes, több csoporttal is jártam kutatni szerte az országban, ami nagyon jó tapasztalatszerzés volt, aztán 2003-ban felfedeztük a Szent Özséb-barlangot, és ebből kifolyólag (a szemlén) megismerkedtem az Ariadnésekkel. Tőlük is tanultam sokmindent, ezt kár lenne kisebbiteni. Ők voltak az első olyan társaság, ahová valószínűleg szívesen beléptem volna, ha addigra nincs már megszervezve a Szent Özséb BKCs. Aztán hamarosan elérkezett az az idő, amikor - legalábbis a hazai fosszilis hévizes barlangok kutatása terén - már nem volt senkitől semmit tanulni, hanem nekünk kellett együttes erővel rájönni mindenre. Hogy hogyan kell meghatározni a kutatás helyét és irányát, hogyan kell omladékot bontani, hogyan kell könnyűbetonnal falat rakni, hogyan kell jó barlangajtót gyártani, hogy hogyan kell fotózni, videózni, résztvevőket toborozni, és hogy egyáltalán hogyan kell a felszínen megteremteni a hatékony barlangkutatás feltételeit.

Amikor 2003-ban a Szent Özséb-barlangot felfedeztük, és három laza kiruccanással, valamint az új részbe való, depóval együtti leszakadás túlélésével elértük a 60 méteres mélységet, akkor azt hittem, hogy miénk a világ. Emlékszem, hogy amikor Ákoska az akkor éppen szintén Klastrompusztára szervezett közelgő barlangnapokra utalva mondta, hogy "Hú, lehet hogy a barlangnapok szenzációja nem is a Legény-Leány lesz, hanem ez a barlang?", akkor én azt válaszoltam, hogy "Nem, a barlangnapok szenzációja az lesz, hogy addigra elérjük a karsztvízszintet és ez lesz Magyarország legmélyebb barlangja". Bár ekkor még látványosan elakadtunk, de innentől kezdve arról álmodoztam, hogy egyszer majd a Pilisben egy akkora barlangrendszer fedezünk fel, ahol csak többnapos bivakos túrával lehet az 500 méter mélységben lévő mélypontig eljutni, és a barlangászok számára is különféle színű prizmákkal kell az utakat kijelezni, és a bejáratoknál tájékoztató tábla mutatja, hogy melyik színű út hová vezet és hány napot vesz igénybe...

Akkor még ez teljesen őrültségnek tűnt, mégis a Vacska-barlang felfedezésével 2008-2010 között ez az álom elkezdett megvalósulni. 2007-ben 1 km, 2008-ban 2km, 2009-ben 4 km új részt fedeztünk fel, közte akkora termeket, amekkorákról korábban csak álmodni mertünk. 2010-ben pedig megtörtént a Vacska-Legény összekötés. És ez nem valami vakszerencse volt, mint a Szent Özséb-barlang felfedezése, hanem a szerencse és egy tudatos koncepció alapján, hatékony módszerekkel zajló, jól szervezett feltáró munka együttes eredménye. És beindult egy fenntartó exponenciális növekedés: Minél több felfedezés volt, annál többen jöttek bontani, és minél többen jöttek bontani, annál több felfedezés volt... Az összekötéshez például 23 ember dolgozott a láncban, hogy kimenjen az agyag a depóig. Ha az 500 méter mélység nem is, de az István-lápa "lehagyása" egy esetleges Ajándék-Vacska összekötéssel elképzelhetővé vált, amint a leghosszabb hazai barlang cím sem tűnt elérhetetlennek, csak még egy-két évig kellett volna tovább hagyni a rendszert ezen a táguló pályán.

A testvéri és baráti Ariadne Egyesület azonban másképpen gondolta. Nekik éppen elég volt az addigi eredmény, ők egy lineáris modellben gondolkodtak, ahol egyszerre csak egy végponton zajlik a kutatás, egy állandó, kicsi, ellenőrizhető csapattal, amelynek a feladata, hogy Kovács Richárdnak adogassa a vödröt, vagy esetleg önállóan elvégezzen felfedezéssel nem fenyegető feladatokat. Ezért pusztulnom kellett, a sztorit kár lenne újra részletezni.

Olyan szempontból azonban érdekes a történet, hogy a hivatalos verzió szerint mi éppen azért nem mehettünk önállóan a Szirtekre kutatni, mert nekem nincs kutatásvezetői igazolványom. Mert a 2008-as tanfolyamkor nagyképűen azt mondtam, hogy a felfedezés fontosabb az igazolványnál. Sőt, ha lett volna kutatásvezetői igazolványom már a 2005-ös tanfolyamon, akkor 2007-ben a Vacska-barlangra beadott engedélyben vagy kutatásvezető lettem volna én is, vagy el sem kezdtük volna a közös munkát. A 2013-as tanfolyam felvételi jelentkezésekor azt írtam, hogy rájöttem, hogy fontos az a papír. Pedig hogy mennyire fontos, azt csak azóta értettem meg igazán. Alig találtunk olyan kollégát, aki vállalkozott rá, hogy kutatásvezetőnk lesz, és ezzel kiteszi magát az Ariadne Egyesület szankcióinak és támadásainak.

A célom a Csévi-szirtekről való kiűzetés után is annak az álomnak a megvalósítása, hogy egy akkora barlangot tárjunk fel, ahol napokat lehet túrázni, ahol az ember már nem is képes fejben tartani a rengeteg járatot. Amekkora még nem volt Magyarországon. Ehhez a 2008-2009-es aranykor tapasztalatait felhasználva nem feltétlenül van szükség a Szirtekre mint kutatási területre.

Meggyőződésemmel ugyanis, hogy lappanganak még olyan különlegesen jó adottságú kutatási területek, mint a Szirtek, és hogy Magyarországon nem csak a 300 méteres, de a 400 méteres barlangi mélység is átlátható, mint ahogy abban is biztos vagyok, hogy évtizedes távlatban Budán nem lenne elképzelhetetlen a 100 kilométert is elérni.

És ezzel összefüggésben az is meggyőződésemmel, hogy a barlangászat és a barlangkutatás állami és társadalmi megbecsülését is nagyságrendekkel lehetne fokozni - például éppen ilyen feltárásokkal illetve ezek kommunikációjával -, hogy a barlangászat az ne valami lenézett devianciának minősüljön, ami a túrt és a tiltott határán mozog, hanem ugyanolyan népszerű és elismert tevékenységnek számítson, mint például a hegymászás vagy a siklórepülés. Ennek érdekében egyébként az idegenforgalmi hasznosítást nem tartom ördögtől való dolognak. Bár tény, hogy többnyire csak rossz példákat látunk, ennek ellenére szerintem el lehet képzelni olyan modellt, ahol a hasznosítást a felfedezők vállalkozásszerűen megszervezik, és a nyereséget a feltáró kutatásba visszaforgatják. Ehhez nyilván változtatni kellene a barlangkutatás jogi környezetén is, mert a vonatkozó rendelet azzal, hogy a feltárók jogait nem ismeri, megágyaz azok számára, akik hiéna-stratégiát folytatva kívánnak érvényesülni.

De most már a fentiek kapcsán nincsenek illúzióim, látom, hogy amikor Németh Tamás 2003-ban azt mondta a túravezetői tanfolyam vizsgáján, hogy éretlen vagyok, akkor bizony igaza volt. Az a benyomásom ugyanis, hogy az 500 méter mélységet elérni könnyebb lesz, mint a barlangásztársadalmat akár csak egy kicsit is megváltoztatni...

Sokat gondolkodtam azon, hogy mi az, ami megfogott engem barlangok világában. Hiszen emberi számítás szerint a 2013-as atomcsapás után az egész barlangászattal fel kellett volna hagynom, mivel az nyilvánvaló, hogy itt számomra soha semmilyen babér nem fog teremni. Nekem azonban nem a barlangász közösség elismerése (vagy esetleg a felháborodása) jelenti a motivációt, hanem maga a

kutatás. Szeretek felfedezni, de szeretek bontani, és szeretek túrázni is. Amikor a felszín felé menet már nem a kellemes elfáradás a cél, mint egy edzésen, hanem maga a túlélés, akkor az ember olyan mértékben kifáraszthatja magát, amelyre egyébként soha nem lenne hajlandó. És ha nem érünk el semmi eredményt, akkor is ez egy nagyszerű sport, sőt sokkal több, mint sport. Aszkézis.

Meggyőződésem, hogy aki a kényelmet és a könnyebb utakat keresi, az mindig boldogtalan lesz.

Csodálatos látni, ahogy a sár, a hideg és a fáradtság súlya alatt lehullanak a tanult álarcok, és a társaink valódi egyéniségével találkozhatunk. Miközben a felszínen a társadalom egyre antiszociálisabb lesz, addig a zárt barlangi környezetben a nehéz körülmények között az alkalmazkodás, az összetartás, a hierarchia nem csupán nosztalgia, mint egy cserkész táborban, hanem a biztonság és a sikernek a nyilvánvaló feltétele. Nem nagyon tudunk olyan barlangokról, amelyeket valaki egyedül bontott volna ki, de ha van is ilyen, azt a szakma - nagyon helyesen - inkább sajnálja, mint elismeri.

És egyre jobban vonz a barlangászatnak az az oldala is, ami a civilizációtól való elzártságot jelenti. Egy barlangi bivakban jobban el vagyunk vonulva, mint ha a Mount Everesten lennénk. Nincs térerő, nem lát a műhold, nem lehet fogni a rádióadást, nincs index és nincs facebook. Csak egy-egy műon becsapódása töri meg azt az ősi csendet, ami valaha az egész Földet uralta, és ami mára csak a barlangok mélyén, a sötétzónában maradt fenn.